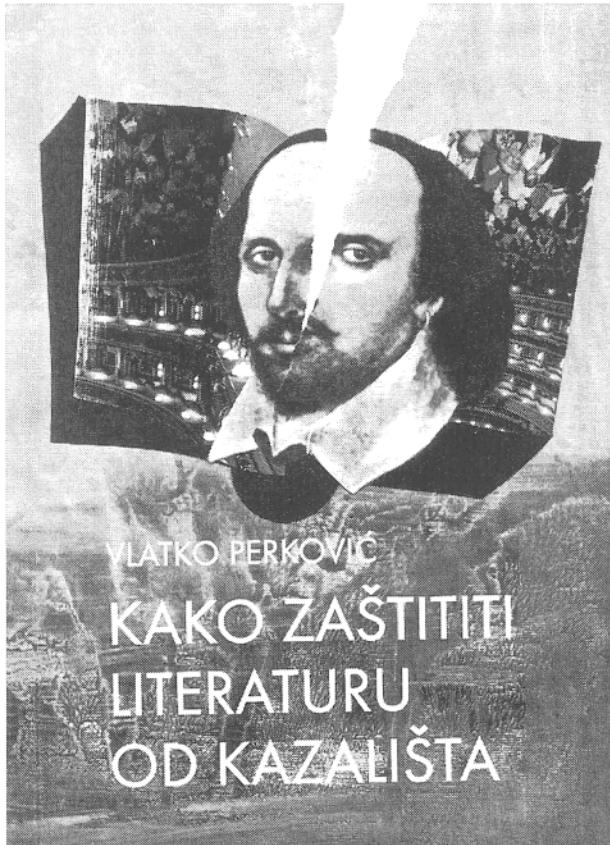

Odnos prema tekstu

Vlatko Perković
Kako zaštititi literaturu od kazališta
KL – EURODOM, Split, 2002.

Nadopunjavajući, a donekle i sintetizirajući svoje dugogodišnje zastupane poglede o kazališnoj problematici, Vlatko Perković u svojoj novoj knjizi *Kako zaštititi literaturu od kazališta* fenomenu kazališnog prilazi iz dviju prosudbenih pozicija: kao znalac dramske književnosti i njezin osvijedočeni poštovatelj, ali i kao osoba koja suvereno poznaje scensku praksu iz aspekta vlastite profesije i sudioništva u splitskom kazališnom životu.

Perkovićev metodološki postupak počiva na trijadi: tekst – uprizorenja – recepcija, te se u tom nizu estetskih i socioloških silnica, u širokom spektru, ocrtavaju zbivanja u splitskom kazališnom životu u nekoliko proteklih godina (1998. – 2001.) Prezentirani tekstovi prvo bitno su bili objavljeni u novinskom tisku, a sada kronološki složeni i razvrstani po pojedinim sezonomama predočavaju i prosuduju većinu predstava izvedenih u Splitu – u Hrvatskome narodnom kazalištu, Gradskom kazalištu lutaka, Gradskom kazalištu mladih, festivalima Splitsko ljeti i Marulićevi dani, a obuhvaćena su i gostovanja hrvatskih i inozemnih ansambala. Na taj način oni dobivaju drugačiji umjetnički smisao i literarnostručnu dimenziju. Naime, među hrvatskim autorskim i antologijskim pregledima kazališne kritike, ova Perkovićeva knjiga zastupljenu problematiku raščlanjuje na dosad rijede zastupljen način, budući da je usredotočen na određeni grad koji tako postaje zaokružena i izdvojena stvaralačka lokacija, ali i grad čije su pozornice presjecište različitih realizacijskih i organizacijskih nazora. Stoga je u knjizi *Kako zaštititi lite-*

raturu od kazališta zastupljena, pored odabrane vrednovateljske aparature, i ona, podjednako važna, kulturno-turološka sastavnica.

Perković je pisac jasno određene teze koju ne nameće drugima, nego je sugestivno obrazlaže i potkrepljuje, premda se ne odriče komentara u situacijama koje presiu njegovu spisateljsku i kritičarsku toleranciju, ali tek sa žalom, bez *povišenih tonova*, smatrajući da je kazalište zrcalo svoga vremena i da ima pravo na svoj scenski iskaz.

Problem *suvremenih i avangardnih predstava*, koje svoju realizaciju često zasnivaju na proizvoljnom tumačenju predloška (teksta), Perković suprotstavlja tek naoko *tradicionalnom* sagledavanju uprizorenog u njegovoj trojednoj sintezi – teksta kao polazišta, redateljeva osuvremenjavanja dramske teme koji podrazumijeva estetiku djela i konačno gledatelja (kritičara) kao prosudbenog čimbenika. Perkoviću opravdano smetaju oni reinterpretativni modeli, često viđeni ne samo u Splitu, koji zanemaruju i ignoriraju poetiku dramskoga žanra. Ovakovrsne opservacije snažno su prisutne kada Perković razglaba o tekstovima standardiziranog povijesnog značenja, a kada piše o suvremenoj hrvatskoj produkciji pita se o učinku takvih sadržaja i interpretacijskih modela, koji su, po njegovu sudu, zakasnjeni odjeci europskih umjetničkih zbivanja.

Perković je pouzdan analitičar predstava u autorski naznačenom razdoblju, kako onih izvedenih na tradicionalnim pozornicama, tako i onih na otvorenim prostorima, odnosno mjestima prigodno izabranim za ne-

konvencionalna scenska događanja. Njegovi zaključci izazov su čitatelju, koji i onda kada se ne može ili ne želi složiti sa zapisanim ne može zaobići činjenicu da su oni usustavljeni i svjedoče o jednom od mogućih načina raspravljanja o kazalištu. Prateći kazališna zbijanja tijekom četiri godine, Perković uočava korisne strane protoka kazališnih ideja, objektivno upozoravajući na pomake, pedagoški suzdražano kudeći ocite propuste. Vješt stilist, svom spisateljskom temperamentu dopušta, ne zanemarujući akribičnost prosudbe, pokoju intelektualiziranu ironičnost, što predočene tekstove nedvojbeno čitalački bogati i oplemenjuje.

Knjiga *Kako zaštititi literaturu od kazališta* Vlatka Perkovića, po svojoj sadržajnoj zanimljivosti i aktualnosti, stručnoj i metodološkoj konzekventnosti, zasigurno će zauzeti svoje zasluženo mjesto među srodnim knjigama o povijesti hrvatskog kazališta.